

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

**HOTĂRÂREA NR. 62
din data de 16.02.2011**

Dosar nr.: 246/2010

Petiția nr.: 5239/30.06.2010

Petent: G. L

Reclamat: Cetățenii de etnie romă ai satului Păușa, Autoritatea Publică Locală, Organele de ordine a Satului Păușa.

Obiect: situație conflictuală între proprietarii de terenuri din localitatea Păușa și cetățenii de etnie romă, defrișarea pădurilor, liberul acces la terenurile publice pentru construcții, încurajarea infracțiunilor.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. G L, cu domiciliul în

I.1.7. P L cu domiciliul în

I.1.8. M A cu domiciliul în

I.1.30. C l cu domiciliul în

I.1.31. J. F cu domiciliul în

I.1.49. F. L cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Cetățenii de etnie romă ai satului Păușa, Comuna Românași, județ Sălaj.

I.2.2. Autoritatea Publică Locală a Satului Păușa, Comuna Românași, județ Sălaj

I.2.3. Organele de ordine a Satului Păușa, Comuna Românași, județ Sălaj

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenții reclamă o situație conflictuală între proprietarii de terenuri din localitatea Păușa și cetățenii de etnie romă, defrișarea pădurilor, liberul acces la terenurile publice pentru construcții, încurajarea infracțiunilor prin favorizarea acestora..

III. Procedura de citare

3.1. Petenții au fost citați prin adresa nr. 7161 din data de 15.09.2010. Prin aceeași adresă a fost invocată din oficiu **excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării**, aspectele sesizate fiind de natură penală.

Petenții nu au răspuns la adresele emise de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petenții, locuitori ai satului Păușa, comuna Românași, județul Sălaj, **solicită soluționarea situației conflictuale** între proprietarii de terenuri din localitate și cetățenii de etnie romă.

Intervenția pe care o solicită este legată de defrișarea pădurilor, devastrarea culturilor oamenilor, atât cele care sunt în grădina casei, cât și în hotarul satului, devastare pe care o realizează ei înșiși, dar și cu animalele e care în mod justificat le dețin.

4.1.2. Solicită legiferarea unor măsuri coercitive, care să descurajeze acest fenomen generalizat.

4.1.3. Solicită interzicerea creșterii de animale, pentru proprietarii care nu fac dovadă că dețin suprafețe de teren care să le asigure posibilitatea de hrană pentru animale.

Petentul pune în vedere faptul că, o altă problemă constă în liberul acces la terenurile publice, pe care aceștia își construiesc, fără să dețină acte, autorizații de construire, sau alte documente care sunt cerute petenților atunci când execută lucrări. Este vorba de pășunea satului, în proporție de 25 % ocupată cu case ale cetățenilor de etnie romă. Astfel, sunt încurajate infracțiunile comise de cetățenii de etnie romă.

4.1.4. Solicită stoparea discriminării la care sunt supuși, deoarece se consideră discriminați atât de autoritatea publică locală, cât și de organele de ordine, dar și de legiuitori, care atunci când este reclamat un cetățean de etnie romă pentru fapte infracționale, se ridică din umeri, și se proclamă neputința prin exprimări de genul „nu avem ce să le facem”. Nu este aceeași atitudine pentru cei care nu sunt de etnie romă, pentru care aceeași legislație permite hărțuirea și trimiterea acestuia la închisoare.

4.1.5. Se mai solicită înființarea unui post permanent de jandarmi în comună.

Susținerile părții reclamate

4.2.1-

V. Motivele de fapt și de drept

5.1.1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (Consiliul), reține că este sesizat cu privire la o situație conflictuală existentă între proprietarii de terenuri din localitatea Păușa, județul Sălaj și cetățenii de etnie romă din comună.

5.1.2. În drept, Colegiul Director se raportează la O.G. nr.137/2000 care prevede la art.16 „*Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, denumit în continuare Consiliul, este autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte.*”

5.1.3. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că „*Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.*”

5.1.4. Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** „*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație*” și **paragraful 2** „*Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1*”.

5.1.5. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.*

5.1.6. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că „Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:”; **art.2 alin.1** „..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,”, precum și **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, art.1 alin.1 „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,”.

5.1.7. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și**

comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă" (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

5.1.8. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclue ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

5.1.9. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folositei sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.1.10. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petenților, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.1.11. Sub aspectul incidenței O.G.137/2000, Colegiul Director ia act de faptul că petenții petenții, conform formulărilor din prezenta cauză, în urma unor situații conflictuale apărute între aceștia și cetățenii de etnie romă din comună, solicită

Consiliului: 1) să soluționeze situația conflictuală dintre cele două părți; 2) legiferarea unor măsuri coercitive, care să ducă la descurajarea fenomenelor prezentate în cauză; 3) interzicerea creșterii de animale, pentru cei care nu fac dovada deținerii unei suprafețe de teren; 4) stoparea discriminării la care aceștia sunt supuși de către autoritățile locale; 5) înființarea unui post permanent de jandarmerie, în comună.

5.1.12. Astfel, Colegiul reține cinci capete de cerere ale petenților. Raportat la capetele de cerere, precum sunt formulate, considerăm că nu putem reține competența materială a Consiliului de a se pronunța asupra unor aspcte care sunt de vădita competență a altor instituții ale statului, respectiv capetele de cerere 1,2,3 și 5, fapte ce au legătură cu aspecte infracționale, presupuse a fi comise de către reclamați.

5.1.13. În acest sens, relativ la **primul capăt de cerere**, Consiliul este incompetent a se pronunța cu privire la aspecte ce au legătura cu infracțiuni de furt, tulburare de posesie, aspecte pe care le invocă petentul ca fiind de natură contravențională, având caracter discriminatoriu. Prevederile constituționale sunt absolute în ce privește competența instanțelor de judecată, în România, astfel că alte instanțe speciale nu pot fi înființate, cu atât mai mult cu cât domeniul de aplicare al O.G. 137/2000 prevede clar atribuțiile Consiliului și domeniul de aplicare al acesteia, respectiv faptele de discriminare, astfel cum acestea sunt definite în art.2 din ordonanță.

5.1.14. În ce privește **capetele doi și trei de cerere**, revenim la dispozițiile constituționale care prevăd că singura instituție a statului, cu atribuții de legiferare, este Parlamentul României. Astfel, dacă s-ar accepta ideea că Consiliul ar avea competența de legiferare, am ajunge în situația în care s-ar în călca principiul separației puterilor în stat, Constituția României nemaiaivându-și rostul.

5.1.15. Cu privire la **capătul 4 de cerere**, respectiv *stoparea discriminării la care aceștia sunt supuși de către autoritățile locale*, reținem că petenții pun în vedere diferențierea de tratament la care sunt supuși, de către autoritățile locale, în speță organele de urmărire penală, care atunci când este *reclamat un cetățean de etnie romă, pentru fapte infracționale, se ridică din umeri, și se proclamă neputința (...)* Nu este aceeași atitudine pentru cei care nu sunt de etnie romă, pentru care aceeași legislație permite hărțuirea și trimiterea acestuia la închisoare. În acest sens, capătul 4 de cerere pune în discuție o presupusă modalitate defectuoasă de desfasurare a activităților de urmarire penală. Astfel, reținem în acest sens competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, astfel cum aceasta este prevăzută în O.G. 137/2000, respectiv art.16 care dispune „... Consiliul, este autoritate de stat în domeniul discriminării, ..., garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte. ” Având în vedere aceste aspecte, Colegiul director consideră că dispozițiile O.G.137/2000 nu sunt incidente în ce privește capătul 4 de cerere.

5.1.15. Relativ la **capătul cinci de cerere**, revenim la motivația dată în ce privește capetele doi și trei de cerere, respectiv incompetența materială a

Consiliului de a se pronunța asupra unei cereri ce privește, în speță, astfel cum a fost formulată, „înființarea unui post permanent de jandarmerie”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Soluționarea faptelor prezentate nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.
2. Clasarea dosarului.
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

IOANA POP - Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - Membru

Hotarare redactata de: Vasile Alexandru Vasile – Membru Coleg. Director
Vasile Daniel – Asitent Coleg Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

